

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 69.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Aftende Møde.

Fredagen den 8de Juli.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Jeg kan, da man jo nu synes at lægge saamegen Vægt paa hvad der er passeret i denne Sag fra Regeringens Side, og saa tilføie, at en Interpellation i det andet Thing ikke blev fremsat, fordi den vedkommende Landsthingsmand først underhaanden spurgte mig om, hvad der var Regeringens Hensigt, og jeg da svarede ham, at jeg antog, at Regeringen denne Gang kom til at fremsætte et Forslag, naagtet man ikke endnu var tilfreds med de Oplysninger, man kunde meddele. Naar det nu gjentagende idag er blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand, at den Indvending skulde være besvaret, at der ikke fra Regeringens Side var vist tilstrækkelig Interesse for denne Sag, saa er jeg virkelig for Regeringens Skyld nødsaget til atter at maatte imødegaae det, saameget Sagen uvedkommende jeg end erkjender, at det paa dens nuværende Stændpunkt er; jeg haaber imidlertid, at den høitærede Formand, da det Invektiv atter er fremsat imod Regeringen, og, da det er støttet paa Grunde, som tilsyneladende have nogen Vægt, vil tillade mig at imødegaae disse Grunde. Det første Skridt, der er passeret i denne Sag, er, at der i Slutningen af forrige Aar, i December Maaned, blev fremsat en almindelig Proposition i denne Retning, men denne Proposition var slet ikke skiftet til derpaa at begrunde et endeligt Contractforslag. Dette blev i sin Almindelighed forelagt Hans Majestæt, og der blev derpaa givet den foreløbige allerhøieste Bæstbed, som af mig er citeret og gjentagen idag af den

ærede Rigsdagsmand for Københavns 2den Valgkreds (Hage). Derpaa hørte Regeringen ikke Noget til denne Sag, der skulde være Gjenstand for Forhandling med Hr. Beto eller hans Befuldmægtigede, før i Marts Maaned; i de første Dage af Marts havde jeg den første mundtlige Conference om denne Sags almindelige finantstle Side med Statsraad Westenholtz. Efterat jeg havde modtaget Forslaget paa Engelsk, var jeg nødsaget til, til Sagens videre actmæssige Behandling, da jeg ikke var berettiget til at vente, at navnlig Alle paa Rigsdagen, og heller ikke i de forskjellige Regeringsbureauer, skulde forstaae Engelsk, at begære en verificeret Gjenpart af det af de forskjellige Tilbud, som forekom mig at afgive den antageligste Bæstbed for Sagens videre Behandling, og denne Gjenpart modtog jeg den 10de Marts. Nu finder den ærede Rigsdagsmand, at det er en overordentlig lang Tid, der er hengaaet, idet Finantsministeren ved en Sag af den finantstle Betydning, eller maa sige efter hans Mening finantstle Ubetydning, har været fra den 10de til enten den 26de eller den 29de om udsørligt at ytre sig om de finantstle Punkter i denne Sag for Indenrigsministeriet, som derpaa skulde meddele sine Uttringer samt de videre Bidrag til den techniske Deel af Sagen og til den Deel af Sagen, der vedkommer Banens Retning. Det finder nu den ærede Rigsdagsmand at være en uforvarlig lang Tid; jeg veed ikke, om Mange ville være enige med ham deri, isærbeleshed, naar man veed, at hverken Finantsministeren eller nogen anden Minister, og mindst Finantsministeren, kan paa den Tid, Rigsdagen er samlet, lufte sig inde og udelukkende behandle et saadant Forslag. Men den ærede Rigsdagsmand synes jo meget tilbøielig til at gaae med Damp,